med det saakaldte Vedregnskab, aldeles ikke vil vindes nogen Tid for ham; thi Skovriderne maae jo, saavel i deres Vedregnskab som i det Regnskab, de aflægge over alle de forskjellige Arbeider, der udføres i Skovene, rette sig efter det Budget, som er udfærdiget, og hvori alle de forskjellige Summer findes opførte, som ere bestemte til de forskjellige Arbeider. Han maa altsaa rette sig efter disse Summer og nøie paasee, at Beløbet ikke overskrides, han maa altsaa, om han end ikke for Fremtiden bliver betroet de faa Summer, som i og for sig ikke have været af nogen stor Betydenhed, ligefuldt føre dette Pengeregnskab, som i Forening med hans Vedregnskab indsendes til Vedkommende. — Den ærede Landsthingsmand, som sidder lige overfor mig (Wessely), meente, at det skulde være et Slags Bogholderi; det er det i og for sig ogsaa, og det er i bedste Orden, idetmindste hos de Herrer Skovridere, med hvis Regnskab jeg har havt Leilighed til at gjøre mig bekjendt, og hvis den ærede Landsthingsmand vilde have gjort sig den Uleilighed at eftersee de Copier af Regnskaber, som Skovrideren paa det andet kronborgske District har tilstillet Rigsdagen, vilde han deraf have seet, hvilken Orden og Nøiagtighed der findes i Alt, hvad der vedkommer dette Skovriderembedes Førelse, og saaledes, som denne dygtige Skovrider har ført sit Regnskab, veed jeg ogsaa med temmelig Bestemthed, at de fleste andre Skovridere her i Landet føre det. Der kan jo vel i Formen være nogen Forskjellighed, men jeg troer, at i Realiteten ville de slutte sig derhen, at de ere tydeligt og klart fremstillede, saa at der ikke i denne Henseende kan være Noget at udsætte. I hvad den ærede 4de Landsthingsmand for Kjøbenhavn (Blechingberg) har yttret i Anledning af Ordet „betroes", er jeg fuldkommen enig med ham, og jeg er ogsaa vis paa, at Udvalget med Fornøielse vil optage et bedre Ord istedet.

Wessely: Det glæder mig af hvad den sidste ærede Taler yttrede, at have erfaret, at han igrunden er enig med mig i, at Vedregnskabet er et Bogholderi. Jeg har nemlig ganske tænkt mig det, som han har anført, at Skovrideren maa nødvendigviis meget nøiagtigt føre Bog, ikke blot over Vedet og Brændet, men ogsaa over alle de udførte Arbeider, som, saavidt jeg veed, ere af meget forskjellig Natur, og over Alt, hvad dermed staaer i Forbindelse. Men, naar han tillige har yttret, at det er nødvendigt, at Skovrideren maatte føre Pengeregnskabet over alle disse Ting, troer jeg, at han deri feiler, og jeg seer aldeles ingen Nødvendighed deri. Det Bogholderi, Skovriderne føre, er vistnok den bedste Control med Udførelsen af Alt, hvad der henhører til Skovenes Bestyrelse; men deraf følger ingenlunde, at deri skulde optages Noget om Penge eller Penge-Udbetaling. Naar det er blevet yttret, at det vilde være nødvendigt for Arbeiderne i de forskjellige Skovriderdistricter at faae Pengene udbetalte der, hvor Arbeidet udføres, da troer jeg rigtignok, at det enten maa kunne ordnes paa den Maade, som af den ærede Rigsdagsmand (Dreier) er yttret, nemlig ved at Skovcassereren ansætter En under sig til at gjøre disse Udbetalinger, uden at jeg behøver her at indlade mig paa, hvem det egentlig skal være, eller ogsaa, at det vil ordne sig selv, saaledes som af en anden æret Rigsdagsmand (Dahl) er yttret, at det allerede skeer, nemlig ved circulerende Bancosedler, udstedte af vedkommende Skovridere, og som senere udbetales af Kassereren; dog maa jeg herved bemærke, at det gjælder kun, forsaavidt det ikke er noget Indgreb i Bankens Privilegium. (Munterhed!) Men Hovedsagen ved denne § forekommer mig dog at være det, at at der bliver bestemt Noget om, hvorvidt Skovriderne skulle have Noget med Pengeregnskabet at gjøre eller ikke, og efter hvad der af den ærede Ordfører er yttret, da kan jeg ikke forstaae det anderledes, end at Meningen med disse Ord „forsaavidt fornødent gjøres", skal være, at det ikke er altid, at Skovriderne skulle ophøre at have Pengeregnskabet. Jeg for min Person maa derfor efter, hvad der er fremkommet, stemme imod Udvalgets Forslag, ligesom ogsaa imod selve Paragraphen, indtil dette Punkt bliver bragt paa det Rene.

Ordføreren: Jeg maa kun tillade mig den ganske korte Bemærkning, at, naar den ærede første Landsthingsmand for femte Kreds (Stampe) har bemærket, at den anden Passus